

Llançà, Maçanet de Cabrenys i Llambilles són alguns dels pobles que també han estat víctimes de robatoris semblants. Pel que he llegit, només han trobat la de Llambilles. Per desgràcia, la nostra, des del 7 de març passat, no sabem on és. Estic segur, però, que, fent honor als seus orígens, la tornarem a trobar. Tornarà a ser la nostra Verge *trobada* que durant més de 500 anys ens ha fet companyia.

Permeteu-me que avançant-me a l'esdeveniment us recordi un fragment dels *Goigs de Nostra Senyora de Creixell*. Diuen així:

"De Creixell en la Ribera vos trobaren uns pastors
que cual bella Primavera, vestiren los camps de flors:
Derritinse llurs cors adornant vostre pinzell
siau nostra Protectora Verge Santa de Creixell".

I la bella tornada que diu:

"Cuan de rompres vinga lora
desta vida lo cordell:
Assistiu-nos defensora
Verge Santa de Creixell"

I ara, permeteu que, tot fent ús i abús de la meva feina de pregoner, un servidor hi afegeixi un desig que de ben segur és compartit per tots els que avui som aquí:

"Cal Mare de Déu que torneu
ben aviat a aquest lloc tan bell.
Cal Mare de Déu que torneu
ben aviat al poble de Creixell".

Per anar fent via, us vull parlar de l'allioli. Quin salt, eh?

Sé que els Amics de Creixell esteu fent mans i mànigues perquè l'allioli sigui nomenada Salsa Nacional de Catalunya i que uns quants *botiflers* del sud us volen fer la guitza.

No us amoïneu pas. Són els de sempre. Aquells que parlen en llengua estranya. Són els que a mi, en lloc de dir-me Coll, em diuen *Col* i que de l'allioli en diuen *alioli* perquè, per no saber, ni saben dir com cal la nostra doble *l*.

Ara bé, us vull avisar que potser ho teniu més malament amb els que han de beneir-ne la denominació. Són els mateixos que han estat anys i panys rumiant-se si la Sardana és o no és la Dansa Nacional de Catalunya. Un fet que semblaria que ningú gosa discutir. Doncs, vet aquí, que la nostra Sardana es disputa el títol amb la "jota ampostina". Un ball, la jota, que tots els catalans i catalanes sabem ballar d'allò més bé!

Si la cosa va per aquest costat, amics de Creixell, cal que us carregueu de paciència, empenta i via fora!

És clar que els de l'allioli teniu un avantatge vers la sardana.

La nostra estimada dansa cada dia s'allunya d'allò que ara en diuen "la societat" i que jo encara en dic el poble. A la sardana, li cal l'element col·lectiu i la voluntat de tot un poble per poder viure. Cal l'esforç i la unió, tal com va dir el poeta "d'un poble que estima i avança donant-se les mans".

En canvi, l'allioli té, com eix bàsic, el seu individualisme. Sol "retornar" (ja m'enteneu). Cal fer-lo sol, ben sol, sense que ningú t'hi posi cullerada.

També cal reconèixer que té un element col·lectiu. Si n'has menjat, tothom ho nota i, per tant, es comparteix, si us plau per força.

Certament el nostre allioli ha d'ésser la Salsa Nacional de Catalunya i us ho dic avui, 8 de setembre de 2012, vigília d'un Onze de Setembre en què també olorem i palpem